

pa njih strogi gospodje. Ta položaj utegne Holandce razburiti, da bodo še številnejše pristopali v vrste Burov. Dewet, ki je bil še pred kratkem v Kaplandiji, se je vrnil preko reke Vaal ter se pridružil Bothi, ki ima 7000 mož. Oba skupaj premoreta nad 10.000 Burov. Tudi zahodni oddelek Burov so dospeli že daleč ter so danes že v Malmesburyju, kjer se jim Holandci pridružijo v velikem številu. Lord Kitschener je brzojavil 16. t. m. iz Pretorije: 3000 Burov se je združilo pri Karolini. 300 Burov je vdrlo v Aberdeen ter plenilo (?) po trgovinah, dokler jih niso pregnali Angleži. Iz Kapstadta poročajo, da so Buri zasedli Sutherland, a se čez tri dni umaknili, ko se je približala angleška kolona. „Central Newsu“ poroča iz Standertona, da se je v okraju Ermelo zbralo 6 burskih čet. Bajе nameravajo vdreti v Natal. Operacije vodi Ludovik Botha. Vseh skupaj jih je okoli 8000. Iz Kapstadta poročajo, 17. t. m.: Pri Marayburgu se je 11. t. m. vršila huda bitka, v kateri so Angleži izgubili 20 mož. Okoli 100 Holandcev se je pridružilo na zahodu Kaplandije stoječim Burom. Kako ravnajo Angleži z vjetimi Buri, poroča nek gospod, ki je obiskal taborišče burskih žensk v Port Elizabethu tako-le: „Solzam se nisem ubraniti mogel, ko me je nenadoma obkročila truma napol izstradanih, le za silo oblečenih burskih žensk. Nekaterе niso imele niti toliko časa, da bi se oblekle, ko so jim angleški vojaki zažgali nad glavami hiše. Mnogo nosečih žensk hodi bosih, ker nimajo nogavic, a si jih tudi ne morejo splesti. Tako leže te uboge ženske v mrzlih nočeh na deskah in na zabojih v tankih šotorih, kajti postelji ni nobenih. Mnogo jih leži tudi na mokrih tleh. Najboljše se godi onim, ki leže po hlevih, ki so vsaj suhi. Dobrodelne dame v Kapstadtu pomagajo kolikor morajo, a za tisoče teh ujetnic ne zmorejo dovolj.

Zunanje novice.

Adam in Eva umrla. Iz Colomba poročajo: Pred enim mescom sta na našem otoku umrla Adam in Eva, v vrtu Eden, ob vznožju visokega Adamspika in sicer oba v isti noči tekom kratkih ur. Njuni trupli so našli zjutraj na ležišču iz rož lilij in drugih cvetk kjer sta ležala navadno. V davčnem zapisniku na Ceylonu sta bila Adam in Eva vpisana kot gospod in gospa Gillespil ter sta bila včasih med najpremožnejšimi prebivalci otoka. Njuno poslopje je bilo med najlepšimi na Ceylonu, kjer sta živela več let zadovoljna in mirna. Pred več kakor 25 letami pa so njuno poslopje ponoči napadli malajskim tolovaji ter ga deloma porušili. Gospod in gospa Gillespil sta komaj svoje življenje rešila v bližnji gozd. Tam sta se potikala več tednov in ko so ju konečno našli, sta bila blazna in docela gola. Le okoli ledij sta nosila iz listov in cvetlic napravljen predpasnik. Reveža sta si domišljala, da sta Adam in Eva. Ljudje so ju peljali v njuno poslopje, a v hiši nista hotela stanovati, nego sta si napravila pod Adamspikom (nekim drevesom) nekaj brlog, kjer sta prebivala v slabem vremenu. Okoli

brloga pa sta priredila krasen vrt, kjer sta gojila najlepše cvetlice v ogromnih množinah. Tu sta bila navadno, se živila s sadjem in vodo, ter imela mnogo ptičev in krotkih živali. Misli sta, da sta v raju in da so ljudje njuni otroci. Minoli mesec pa sta umrla. Našli so ju sredi cvetlic gola — kakor svetopisemska Adam in Eva — mrtva.

28 oseb zgorelo. V Rochestru na Francoskem je nastal v tamošnji sirotišnici velik požar. 28 otrok in usmiljenk je zgorelo, 30 pa jih je bilo nevarno opečenih in ranjenih.

Panika v gledališču. V židovskem gledališču v Chicagu je nastala 13. t. m. med predstavo radi krika, da gori, velika panika. Gledalci, okoli 800 ljudi, so vdrli proti izhodom ter do smrti pomandrali 3 ženske, 3 dekleta in 1 dečka. 22 oseb pa je ranjenih.

Vihar ob japonskem nabrežju. Iz Yokohame poročajo, da je divjal ob vshodnji obali Japonske 10. t. m. tak vihar, da se pogreša 400 ribičev.

Strašna rodbinska žaloigra. Iz Ogerskega v komitatu Komorno poročajo, da so posestniku Aleksandru pl. Davidu nakrat umrli trije otroci za difterijo. Otroci so imeli 7, 9 in 10 let. O božiču sta prišla z Dunaja dva sina, ki sta bila gojenca v Terezijanišču in sta imela 15 in 17 let. Mladičica sta pri starših zbolela na škrlatici in umrla. Par dni na to je umrla še mati iz žalosti, David pa se je na novo leto na grobeh žene in otrok ustrelil v srce.

Novo kožo na glavi hoče dati baje neki zdravnik v Ameriki neki lepi deklici, kateri je mašina potegnila z lasmi vred vso kožo s čela in glave. Tovaršice delavke — so se ponudile, da si puste izrezati koščke kože na glavi, da jih potem zdravnik presadi na glavo ponesrečene lepoticе Lavre Lambert. Takih koščkov bo baje 228, in na vseh so rujavi lasje. Obrvi vzame zdravnik baje zaročenemu Lavre. Operacija bo trajala več mescev in se bo posrečila, če ni vse le samo „farbanje.“

Nesrečna družina. Iz Budimpešte poročajo: Kmet Dob v vasi Lipa Dovallo se je vrnil te dni s semnja, kjer je prodal živino za 1000 kron. Denar v papirju je položil na mizo ter se za hip odstranil. Med tem je Dobov sinček škarjami razrezal bankovce. To je kmeta toli razbesnilo, da je dečka zgrabil, ga nesel na dvorišče ter ga ubil s sekuro. Krik otroka je privabil mater iz hiše. Ko je videla dečka ubitega, se je tako prestrašila, da je na mestu umrla. V hiši je pustila svoje jednoletno dete samo v banji, kjer se je kopal. Otroče je utonilo. Kmet Dob pa se je nato — obesil!

Knez Ferdinand bolgarski se ženi. Iz Belega grada poročajo, da se namerava bolgarski knez oženiti s princesijo Ksenijo črnogorsko.

Sultan — blazen. Turški cesar, sultan Abdul Hamid, je baje popolnoma blazen. Že več let ga je mučila hipohondrija, da se je zaklepal v svoje sobe in ni puščal nikogar k sebi, ter da je preganjal Armence kot svoje največje sovražnike. V zadnjem času pa ga je začela silno boleti glava. Sultan je včasih kar norel. Razni zdravniki so ga zdravili, toda

zaman. Pomagati mu niso mogli. Na to je poklical Abdul Hamid nekega mazača. Ta se je takoj lotil zdravljenja sultanove glave ter jo začel ribati. Toda to je bolelost sultanu le še povečalo. Bolnik je še bolj norel in postal tako divji, da je ustrelil mazača in še nekaj drugih, ki so prišli na pomoč. Tako pripovedujejo neki listi.

Grozovita nesreča. Iz Amerike poročajo: Mladina iz Stanforda in Berkeley se je igrala z žogo. Igra se je zaključila z veliko nesrečo. Kakor vsako leto, tako je tudi letos privabila igra veliko množico ljudstva in ker za vse na igrališču ni bilo prostora, šlo je mnogo ljudi na streho steklarne od koder so zamogli gledati igro. Več sto oseb je bilo na strehi, ki se je nakrat udrila. Več nego sto mož in dečkov je padlo na razbeljeno peč steklarne. 11 ljudi se je opeklo do smrti in 43 je bilo tako hudo opečenih, da jih bode polovica umrla. Streha se je udrila ravno nad velikansko pečjo. Na njo padli ljudje so se opekli do smrti, predno so jim zamogli prihiteti na pomoč. Tudi več družih, ki niso padli na peč, so se vsled padca ubili, ali pa hudo poškodovali. Grozovito je bilo kričanje poškodovanih in s smrtjo borečih se ljudi. Možje in dečki so ležali na razbeljeni peči in pod grozovitimi mukami izdihnili svoje duše. Kakih 12 oseb, katere niso padle na peč, so s polomljenimi udi ležale stokaje na tleh. Od vseh strani se je slišalo kričanje na pomoč prosečih ljudi. Nikdo navzočih ne bode vse svoje življenje pozabil grozovitega prizora.

Razne stvari.

Ptujski okrajni zastop je bolan. Dne 18. decembra bila je seja. Dr. Jurtela poročal je o vinogradu okrajnega zastopa, kateri je stal 12.000 gld., pa je tako slabo oskrbovan, da zdaj ne dobijo kupca, ki bi dal 3000 gld. za njega. Ker je zadnji kupec odpovedal, se je na predlog gospoda Orniga sklenilo, okrajnemu odboru prepustiti, da se tega «vzornega vinograda» znebi, kakor najbolje mogoče. Dalje se je na predlog gospodov Ožgana in Orniga sklenilo, deželnemu zboru prošnjo predložiti, da bi se ustanovil denarni fond za zidanje šolskih poslopij v ubožnih občinah. Pred kratkém so namreč trije občinski predstojniki, med katerimi se je nahajal gosp. Wisenjak, prosili okrajni zastop za podpore za zidanje šol, ali okrajni zastop nima denarja, ker ga je za oni slavni vinograd izdal. Konečno nastal je pri predmetu velik špetakel, ker hočejo gospodi doktorji v tem letu pri zidanju cest prihraniti 15.358 kron, ker so ceste jako slabe in je veliko prošenj predloženih, da bi se občinske ceste med okrajne sprejele. Gospodje Kasper, Treitl, Sima, Strasschill in Wisenjak so protestirali proti takemu gospodarstvu in konečno odšlo je toliko pospovodov proč, da je bila seja nesklepčna. Zadnja seja je bila 27. decembra, bila pa je tudi nesklepčna in tako je bila seja zopet na 22. januarja sklicana. Ta dan vršila se je spočetka čisto dobro. Pri točki «vodna

dela», razlagal je gospod Ornig, da se je na Spodnjem Stajerskem za reguliranje rek izdalo že 500.000 gld., a ta denar je bil vržen proč, ker so bila dela s kamcnjem gospodov inženirjev za nič in je bilo potrebno vedno popravljati, konečno pa je povodenj vse skupaj odnesla. Predlagal je resolucijo, da bi se zopet pričelo delati s starimi jezi, to je z lesom in tako imenovanimi fašinami, na katere se šele potem naj kamenje poklada. Pri tej priliki prebere gospod Zelenik nek važen dopis deželnega odbora v nemškem jeziku, na kar je vrli Wisenjak zahteval, da se isti tudi v slovenskem jeziku prebere, ker nekateri udje ne znajo nemški. No, pa gospod Zelenik se je branil ta dopis v slovenščino prestaviti, ravno tako tudi gospoda dr. Horvat in dr. Jurtela. Gospod Wisenjak pa mu je zavnjal. «Mi smo Slovenci, zakaj bi ne obravnavali v našem maternem jeziku?» Na to napravil je g. Zelenik slabo šalo in zapovedal nemškemu dr. pl. Fichtenau ta dopis po slovensko prebrati. Dr. pl. Fichtenau pa pravi, Slovenec mora to narediti in ne Nemeč, konečno pa je privolil, da bode v slovenščino prestavil. Tedaj pa g. Zeleniku zopet ni bilo prav, in mu prepove v slovenščini predavati. Nato pričel se je zopet šunder tako, da se ni zamoglo nobene besede več razumeti in toraj tudi ne moremo dalje poročati. V vsakem slučaju pa ostane to velika sramota, ker g. Zelenik svoj materni jezik in jezik večine okrajnega zastopa zasramuje. Slovenski kmetje zapomnite si to pri prihodnjih volitvah!

Iz Cirkovec pri Ptuj so bili volilni možje od gospoda kaplana, povabljeni k Goljatu na enega purana. So imeli tam vina dovolj, ter smodke kadili tembolj. Prisiljeni so bili voliti doktorja Ploja, in če treba bo, tudi dati kopita mu svoja. Možje veselili so se tega kaplana, veliko bolj pa še pitanega purana. Možje vedeli niso, kaj misli kaplan; pa tudi ne, kaj pomeni puran. Puran pomenil je toliko: če volilci jejo purana, morajo voliti Ploja in ubogati kaplana. Oj ljuba kmečka duša, ne bodi vedno nevedna Maruša. Premisli kako drag pride pojedesh enega purana, od doktora Ploja, poleg kaplana.

Od Sv. Lenarta pri Vel. Nedelji. Dragi mi „Štajerc“. Zelo me veseli, da ti zamorem tudi jaz nekaj poročati, samo prosim te, da mi odpustiš, ker te nadlegujem. — Znano ti je, da se po naših občinah vrši ljudsko popisovanje, kar gre vse v najlepšem redu, samo nekaj se nam ne dopada, kar se pa tudi nikomur dopasti ne more. — Pri nas imamo sicer častivrednega župnika, kateri pa zavoljo visoke starosti tudi ne morejo vsega opravljati, zato pa so poslali gospodično kuharico z župnijskim pečatom k popisovalcu ljudstva, da je po takem ona na ime župnika pritiskala s pečatom. Kaj pa ti k temu rečeš dragi „Štajerc“, ali si že tudi ti kje videl župnikov pečat v ženskih rokah? Jaz dobro vem, da ti ne bi dovolil, da bi se tvoja kuharica s tvojim pečatom po gostilnah bahala. Daleč je prišel Sv. Lenart in Bog vedi kako daleč še bode. Blagovoli mi povedati, kako